

Nr 76.

Av herrar **Andersson** i Igelboda och **Hagman**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående införande av ett större antal laga fardagar.

En av de frågor, som ovillkorligen kräva att åtgärder vidtagas i syfte att åstadkomma en förbättring av det nuvarande läget, är bostadsfrågan. I detta uttryck »bostadsfrågan» ligger ju ett helt komplex av frågor inneslutna, och varje åtgärd, även den skenbart obetydligaste, som kan tänkas utöva något inflytande på bostadstillgången, måste noga undersökas.

Om man då ser på huru produktionen av bostäder hittills försiggått, speciellt i våra städer och stadsliknande samhällen, där väl man på goda grunder kan göra gällande, att bostadsnöden är störst, så skall man finna, att speciellt nybyggnader överallt planeras med sikte på att de skola kunna tagas i användning antingen den 1 april eller 1 oktober. Orsaken härtill ligger givetvis däruti, att dessa båda dagar jämlikt bestämmelserna i lagen av den 14 juni 1907 om nyttjanderätt till fast egendom, äro fastställda som s. k. laga fardagar för städernas vidkommande. Särskilt vad Stockholm beträffar är det den 1 oktober som är flyttningsdag, vilket medför, att nybyggnadsarbeten som regel inriktas på att bli färdiga att tagas i bruk just denna tidpunkt.

En dylik ordning är ur många synpunkter otillfredsställande. Önskvärt vore nämligen, att i den mån bestämmelserna om laga fardag härpå ha inverkan, dessa bleve betydligt flera, så att avtal om upplåtelse av bostäder kunde ske snart sagt vid vilken tid på året som helst. Härigenom skulle säkerligen även så småningom kunna vinnas, att bostadsproduktionen icke som nu koncentrerades till några få månader av året, utan en utjämning åvägbringas, som även ur andra synpunkter skulle verka fördelaktigt.

För byggnadsindustriens arbetare av olika fack är det som regel så, att arbetstillgången även under s. k. normala förhållanden är ytterst variabel, om man undantar årets tredje kvartal, då nästan överallt brist på arbetskraft gör sig gällande. En dylik ordning måste påverka även arbetsförhållandena på många sätt, och det synes utan vidare kunna betecknas som ytterst önskvärt, ifall det arbete, som nu på allvar måste igångsättas just inom denna industri, kunde förläggas någorlunda likformigt över hela året, och således de arbetslöshetsperioder bortelimineras, vilka nu drabba byggnadsindustriens arbetare, en jämnare produktion åstadkommas, och en fördelning av särskilt på alla större platser förekommande flyttningsbestyr fördelas över hela året.

Mest önskvärt synes oss vara, ifall den första i varje månad betraktades såsom laga fardag. Men även en utsträckning från två till fyra, alltså varje kvartalsskifte, skulle säkerligen bidra till att avhjälpa de missförhållanden, som vi här i korthet antytt.

Då emellertid möjligen även andra bestämmelser kunna vara i behov av förändringar eller påkrävas, därest en förändring av 3 kap. 3 § i lagen av den 14 juni 1907 om nyttjanderätt till fast egendom kommer till stånd, anse vi önskvärt, att en utredning i detta avseende kommer till stånd, och tillåta vi oss med stöd av vad som här anförts anhålla,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning i syfte att möjliggöra införandet av ett större antal laga fardagar, samt för riksdagen framlägga det förslag, som en dylik utredning kan föranleda.

Stockholm den 19 januari 1920.

Martin Andersson
i Igelboda.

Oskar Hagman.